

Begur i vinyoli

«Divendres va ser presentada a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Begur la Ruta Poètica Vinyoli»

OLGA MOROTE

Divendres va ser presentada a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Begur la Ruta Poètica Vinyoli, dedicada al poeta Joan Vinyoli, que va estiuejar en aquesta vila empordanesa des del 1954 fins al 1978. Els qui estimem el poeta i la seva obra podem passejar a tocar de les dues cases on hi va passar les vacances, sentir-nos ben a prop dels punts de trobada i reunió amb els amics: escriptura, tertúlia, confidències -gran amiat per sobre de tot-, i d'altres indrets ben simbòlics com són el mirador de Sant Ramon, el carrer del Castell i el Castell de Begur, des d'on la mirada se sent poderosa mentre albira els pobles dispersos per la plana fins arribar a les Medes que suren enmig de la immensitat blavenca. Vinyoli a Begur. Begur i Vinyoli.

Miquel Martín, al seu article Begur reivindica Vinyoli (DdG, 19 de juny de 2011), escriu: "De fet, el va començar a reivindicar el 2009, amb un homenatge amb motiu del 25è aniversari de la seva mort: inauguració d'un mirador que porta el seu nom, taula rodona al voltant de la seva vida i obra, i un recital poètic". Jo mateixa, al meu article Literatura i vida (DdG, 13 d'abril de 2010), destacava la presentació del llibre La bastida dels somnis, de Pep Solà, sobre la vida i l'obra del poeta, que havia tingut lloc a Girona el 9 d'abril: "Literatura i vida. Vida i literatura comencen i acaben, acaben i comencen sempre en un sol espai compartit. Es nodreixen de les mateixes arrels, clivellades amb foc i sang en el més profund del poeta, de l'escriptor, del somiador. Conviuen indissolublement, de vegades harmoniosament, de vegades a tocar de l'infern. Viuen, respiren, somien, estimen i pateixen plegades, sense cap mena de concessió mútua. És per això que s'arriba a entendre que Joan Vinyoli sigui un poeta "escindit entre una vida interior dedicada a la poesia i unes obligacions quotidianes". És en aquest conflicte vital que ens hi podem reconèixer tots". Al meu article Literatura a l'Empordà (DdG, 3 d'agost de 2010), feia referència a la presentació del mateix llibre a Begur, que tindria lloc el 6 d'agost, i després d'haver seguit llegint i gaudint de la seva poesia, redescobria el seu anhel d'una vida intensa "de passió i de risc", compartit amb els amics més fidels: "Culpables? Innocents de tanta/ vida viscuda?/ Són aquestes coses/ les que esbaldren els feliços pocs/ no destruint-los". La força de la passió amorosa: "Som instruments d'alguna força/ que ens té a les mans,/ lliurant-nos l'un a l'altre,/ guardant-nos l'un a l'altre". La lluita entre vida i somni, entre realitat i desig, entre sentir-se viu i acceptar el pas del temps i les seves xacres.

Vinyoli a Begur. Begur i Vinyoli. Són indissociables. Begur representa un lloc vital i mític en la biografia del poeta. 24 anys. Molts dies d'estiu sentint-se embolcallat per la calidesa de l'entorn, o ben despert per l'efecte de les tramuntanades. Tot i que d'una manera o d'una altra, tal com hem anat veient, ja ens havíem endinsat en aquesta ruta poètica, a partir d'aquest juliol podem tornar a passejar amb Vinyoli, pensar els seus dies, imaginar les seves hores, recrear els instants eters d'inspiració, compartir, lluitar, escriure, reescriure, encertar, dubtar, tornar a començar. "Nu del tot en l'univers,/ ara res no m'és advers".

"Entre ser poeta o simplement viure, hi ha una bella possibilitat, que és viure poèticament. Això és el que procuro des que vaig decidir no sojornar definitivament enlloc i fer de caminant".

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/07/05/begur-vinyoli/499185.html?utm_source=rss